

ת"פ 54615/03/16 - מדינת ישראל נגד אכרם מוסטפה

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 54615-03-16 מדינת ישראל נ' מוסטפה(עציר)

מדינת ישראל

לפני כב' השופטת חנה מרים לומפ
המאשימה באמצעות עו"ד כריסטיאן דיק
נגד

אכרם מוסטפה (עציר)

הנאשם באמצעות עו"ד מוחמד מחמוד

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן, לאחר שחזר בו מכפירתו, בעבירת סחר בנשק לפי סעיף 144(ב2) לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן **חוק העונשין**).
2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה במהלך חודש פברואר 2016, פנה אל הנאשם מחמד עליאן (להלן **מחמד**) וביקש שיבדוק אם באפשרותו להשיג עבורו תת-מקלע מסוג "קרלו". כעבור שלושה ימים נפגש הנאשם עם מחמד, סמוך לביתו של מחמד, והנאשם מסר למחמד כי מצא עבורו נשק. באותו יום שילם מחמד לנאשם סך של 3,000 ₪ לצורך רכישת הנשק. כשבוע לאחר מכן מסר הנאשם תת-מקלע מסוג "קרלו" למחמד (להלן **תת המקלע הראשון**). כשבוע לאחר מכן ניסה מחמד לירות באמצעות תת המקלע באוויר אך הנשק לא ירה. כשבוע לאחר מכן נפגש מחמד עם הנאשם וסיפר לו שתת-המקלע הראשון אינו תקין. לבקשת הנאשם, מסר לו מחמד את תת המקלע. זמן מה לאחר מכן נפגש שוב מחמד עם הנאשם והנאשם מסר לו תת-מקלע אחר מסוג "קרלו" (להלן **תת המקלע השני**). מחמד ניסה לירות גם בתת המקלע השני אך הנשק לא ירה. מחמד פנה שוב אל הנאשם, אך הנאשם אמר לו שאין באפשרותו להחליף שוב את הנשק.
3. במסגרת הסדר הטיעון בין הצדדים, לא הייתה הסכמה לעניין העונש, אך הוסכם כי הצדדים יטענו לעונש באופן חופשי לאחר קבלת תסקיר שירות מבחן בעניינו של הנאשם.

תסקיר שירות המבחן

4. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם בן 23, רווק והתגורר בשכונת עיסאווייה בירושלים עד למעצרו בחודש מרץ 2016. הנאשם השלים 11 שנות לימוד בבית ספר מקצועי ובסיומם עזב את מסגרת לימודיו על מנת להשתלב בשוק העבודה בתחום האלומיניום, ואף למד קורס הכשרה בתחום זה. הנאשם בן למשפחה המונה זוג הורים ושבעה אחים ואחיות בגילאי חמש עד עשרים ושלוש, כאשר הנאשם הוא הבן הבכור. אביו בן 53, חשמלאי במקצועו, כיום לא עובד ואמו בת 44 עקרת בית.
5. ביחס לביצוע העבירה קצינת המבחן התרשמה כי הנאשם לקח אחריות חלקית למעשיו. לדבריו, הוא מצא את הנשק ולאור תחושות פחד וחשש, בשל הרשעתו בדין בעבר, הוא לא דיווח למשטרה. בהמשך,

הנאשם אישר שמסר את הנשק למחמד אולם שלל קבלת תשלום על כך על אף שסוכם על מחיר תשלום. הנאשם אף לא זיהה את עצמו כמי שעוסק בסחר בנשק. כמו כן הנאשם שלל את קיומו של הנשק השני ושלל ידיעה שמחמד התכוון להשתמש בנשק לביצוע פיגוע ירי חבלני.

6. הנאשם הביע לפני קצינת המבחן הבנה פורמאלית לכך שמעשיו חוצים גבולות, חמורים ומסכנים אחרים. הוא הסביר כי מעורבותו בפלילים בכלל ובפרט בנדון, נובעת מכך שלא שקל את השלכות מעשיו, וכן הוא הושפע מגורמים חברתיים בסביבתו. הנאשם צמצם כל זיקה בין מעשיו להשפעות המצב הביטחוני, או להשתייכות לזרם פוליטי מסוים ושלל מעורבות אידיאולוגית מצדו, כמו כן שלל סחר בנשק מטעמים כלכליים.

7. אשר להערכת הסיכון לעבריינות והסיכוי לשיקום, קצינת המבחן התרשמה כי מדובר בנאשם צעיר, שגדל במשפחה בעלת ערכים נורמטיביים ולו הרגלי עבודה תקינים בתחום התעסוקתי. לצד זאת, קצינת המבחן התרשמה מכך שהנאשם חסר בשלות רגשית, עם קווי אישיות ילדותיים וקושי בוויסות דחפים. הנאשם תיאר כי יש לו נטייה להיגרר אחר הסובבים אותו, ללא אבחנה בין צרכיו לצרכיהם, בכל העבירות בהם היה מעורב. עוד התרשמה קצינת המבחן מכך שמעורבותו של הנאשם בעבירות אלו הם על רקע היותו מושפע מאחרים, ללא אישיות מגובשת וכמי שעוסק בנראות ובזהות הגברית שלו בקרב אחרים, מה שבא לידי ביטוי בעבירות בהם התקשה להפעיל שיקול דעת מספק. בביצוע העבירות באים לידי ביטוי מאפיינים שוליים ותפיסות בעייתיות כלפי גבולות החוק. כמו כן הנאשם נטל אחריות חלקית למעשיו. לפיכך, קצינת המבחן התרשמה שרמת הסיכון להישנות התנהגות עוברת חוק עלתה ולא נוצר כל פתח מצדו לבחינת אפיק שיקומי.

8. לכן, קצינת המבחן לא באה בהמלצה טיפולית בעניינו והמליצה להשית על הנאשם ענישה מוחשית ובעלת אופי הרתעתי להבהרת גבולות החוק וחומרת מעשיו לצד חומרת העבירות הנדונות. עוד המליצה לשקול בשיקולי הענישה גם את גילו הצעיר ולשקול את העובדה כי המעצר הנוכחי היווה גורם מרתיע עבורו.

9. יוער כי קצינת המבחן התייחסה בתסקיר לעברו הפלילי של הנאשם וכן לכך שתלוי ועומד כנגדו כתב אישום, אשר הוגש בחודש ספטמבר 2016 בבית משפט השלום בפתח תקווה, בגין קשירת קשר וגניבה. מאחר שהנאשם לא הורשע בעבירה זו לא מצאתי לתת כל משקל לעובדה זו בבואי לגזור את דינו של הנאשם.

טענות הצדדים

10. בא כוח המאשימה עתר למתחם עונש הולם הנע בין שלוש שנים לשבע שנים, וזאת בשל הצורך להחמיר בעבירות נשק ככלל, וסחר בנשק בפרט, על שום קיומה של סכנה לשלום הציבור ולביטחוננו, נוכח פוטנציאל הנזק העצום העלול להיגרם כתוצאה משימוש בנשק. עוד הוסיף בא כוח המאשימה כי הנשק עלול להתגלגל לידיהם של גורמים עבריינים או חבלניים ועל כן הפוטנציאל לכך קיים בכל עבירה של סחר בנשק, הגם שהנאשם לא היה מודע לכך בפועל. ב"כ המאשימה הציג פסיקה לתמיכה בטענותיו.

11. בא כוח המאשימה עתר להטלת עונש ברף הבינוני של המתחם וזאת מאחר שמתסקיר שירות המבחן עלה שהנאשם לא לקח אחריות מלאה למעשיו. כמו כן קצינת המבחן לא באה בהמלצה טיפולית בעניינו ומסרה

כי להערכתה קיימת רמת מסוכנות גבוהה להישנות המעשה. עוד ביקש בא כוח המאשימה ליתן משקל לכך שמדובר במעידתו השנייה של הנאשם בפלילים. עוד עתר בא כוח המאשימה להטלת מאסר מותנה וקנס והגיש פסיקה לתמיכה בטענותיו.

12. בא כוח הנאשם הדגיש כי נסיבות מקרה זה הן אינן שגרתיות ועל כן מתחם העונש ההולם צריך להיות נמוך בהרבה מזה שעתרה לו המאשימה, שכן הנשק לא היה תקין, ומכאן שפוטנציאל הנזק במקרה זה הוא נמוך. כמו כן, מדובר בעבירה אחת של סחר בנשק ולא בשתי עבירות ואף לכך יש ליתן משקל בעת קביעת מתחם העונש ההולם. על כן סבר בא כוח הנאשם כי מתחם העונש ההולם צריך לנוע בין 12 ל-24 חודשי מאסר והגיש פסיקה לתמיכה בטענותיו.

13. אשר לעונש המתאים, ציין בא כוח הנאשם כי מדובר בנאשם נורמטיבי, צעיר, בן למשפחה נורמטיבית, אשר טרם מעצרו עבד בתחום האלומיניום, הוא לקח אחריות על מעשיו, חסך זמן שיפוטי ושהה במעצר תקופה ממושכת שהיוותה לו גורם מרתיע וזהו מאסרו הראשון. אשר על כן ביקש בא כוח הנאשם להטיל עליו 15 חודשי מאסר.

14. הנאשם בדברו האחרון מסר כי הוא "לא שייך" להתנהגות מסוג זו, וכי מדובר בטעות. עוד מסר כי הוא אדם עובד ולאחר שחרורו מהמאסר הוא רוצה לבנות את עתידו, להקים עסק בתחום האלומיניום ולהקים משפחה.

מתחם העונש ההולם

15. בהתאם לסעיף 40ב' לחוק העונשין העיקרון המנחה בענישה הוא הלימה, קרי: יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה ונסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בקביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות לביצוע העבירה.

16. **הערכים החברתיים** עליהם יש להגן מפני אלה המבצעים עבירות בנשק, הם ההגנה על שלום הציבור וביטחון, שמירה על שלמות גופו ורכושו של אדם ומניעת פגיעה משמעותית בו כתוצאה משימוש בנשק חם על ידי מי שאינו מיומן בכך. בית המשפט העליון חזר פעם אחר פעם על החומרה הגלומה בעבירות נשק ועל פוטנציאל הפגיעה בנפש וברכוש שעלולים להיגרם כתוצאה משימוש בו. אשר לסוחרים בנשק הדגיש בית המשפט העליון כי יש לראות במשנה חומרה את מעשיהם, ועל כן יש להחמיר, ככלל, בענישתם של נאשמים שהורשעו בעבירות נשק בכלל ובעבירות סחר בנשק בפרט (ע"פ 319/11 **מדינת ישראל נ' יאסין** (ניתן ביום 5.12.11), ע"פ 1768/14 **גנאיים נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 22.7.14), ע"פ 7317/13 **חג'אב נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 19.5.14), ע"פ 8280/15 **מוחמד גולאני נ' מ"י**, (ניתן ביום 28.3.16).

17. נשק, שהוא מטבעו כלי קטלני, עלול לעבור מיד ליד ולהגיע לידי גורמים שיבצעו באמצעותו עבירות פליליות חמורות, ואף לידי ארגוני טרור שיעשו בו שימוש באירועי טרור. על-כן, פוטנציאל הסיכון הנשקף מהסחר בו מחייב הטלת ענישה מחמירה ומרתיעה, אף אם מבצעי העבירות - בחוליות השונות בשרשרת העברת הנשק - אינם מודעים לתכלית השימוש בו. עוד נפסק כי בשל הסכנה הרבה הטמונה בעבירות

הנשק, מוצדק להטיל עונשי מאסר בפועל גם על מי שזוהי עבורו הרשעתו הראשונה בפלילים. על בית המשפט לתת משקל משמעותי יותר לאינטרס הציבורי ולצורך להרתיע עבריינים מלבצע עבירות דומות, על-פני הנסיבות האישיות של העבריין. כב' השופט זילברטל חזר על כך בע"פ 6989/13 פרח נ' **מדינת ישראל** (מיום 25.2.14):

"בית משפט זה חזר לא אחת על הסכנה הרבה הטמונה בעבירות נשק "בעיקר בשל כך שעבירות מסוג זה מקימות פוטנציאל להסלמה עבריינית ויוצרות סיכון ממשי וחמור לשלום הציבור וביטחוננו" (ע"פ 3156/11 זראיעה נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (21.02.2012)). בהתאם, מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות אלה היא מדיניות של ענישה מחמירה המחייבת בדרך כלל הטלת עונשי מאסר לריצוי בפועל גם על מי שזו הרשעתו הראשונה (ע"פ 2006/12 מדינת ישראל נ' אסדי (28.3.2012), (להלן: עניין אסדי); ע"פ 7502/12 כוויס נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (25.6.2013))..."

18. המגמה להחמיר בענישה בעבירות נשק באה לידי ביטוי בשורה ארוכה של פסק דין שניתנו על ידי בית משפט העליון, בין היתר, בע"פ 1323/13 רך חסן נגד **מדינת ישראל** (ניתן ביום 5.6.13), שם קבעה כבוד השופטת ארבל:

"נוכח היקפן המתרחב של עבירות המבוצעות בנשק בכלל וסחר בנשק בפרט, וזמינותו המדאיגה של נשק בלתי חוקי במחוזותינו, התעורר הצורך להחמיר בעונשי המאסר המוטלים בעבירות אלה. אכן, "התגלגלותם" של כלי נשק מיד ליד ללא פיקוח עלול להוביל להגעתם בדרך לא דרך לגורמים פליליים ועוינים. אין לדעת מה יעלה בגורלם של כלי נשק אלה ולאילו תוצאות הרסניות יובילו - בסכסוך ברחוב, בקטטה בין ניצים ואף בתוך המשפחה פנימה. הסכנה הנשקפת לציבור כתוצאה מעבירות אלה, לצד המימדים שאליהם הגיעו, מחייבים לתת ביטוי הולם וכבד משקל להגנה על הערך החברתי שנפגע כתוצאה מפעילות עבריינית זאת, הגנה על שלום הציבור מפני פגיעות בגוף או בנפש, ולהחמיר את עונשי המאסר המוטלים בגין פעילות עבריינית זאת, בהדרגה".

19. בע"פ 4945/13 **מדינת ישראל נ' סלימאן** (ניתן ביום 19.1.14, כב' השופטת ארבל) נקבע מדרג חומרה לעבירות הנשק השונות, כאשר עבירת הסחר מצויה ברף העליון. מידת החומרה משתקפת, מטבע הדברים, גם בעונש המאסר הקבוע לצד עבירה זו עד 15 שנות מאסר.

20. בע"פ 2251/11 **נפאע נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 4.12.11) קבעה כבוד השופטת חיות כך: **"נוכח מימדיה המדאיגים של תופעת הסחר הבלתי חוקי בנשק, הסכנות הנשקפות ממנה והקלות היחסית שבה ניתן לבצען, אכן הגיעה השעה - בכפוף לנסיבותיו הקונקרטיים של כל מקרה ומקרה - להחמיר בעונשי המאסר הנגזרים על נאשמים בעבירות אלו לעומת העונשים הנגזרים כיום".**

21. לא זו אף זו, אך לאחרונה הדגיש כב' השופט מ' מזוז, במסגרת ע"פ 1397/16 **מדינת ישראל נ' אחמד חמיאל** (ניתן ביום 6.9.16), את הצורך להחמיר בענישתם של הסוחרים בכלי נשק אוטומטיים:

"עיון בשורה ארוכה של פסקי דין שיצאו מלפני בית משפט זה בשנים האחרונות,

לרבות באלה אשר אוזכרו בפסקה 12 לעיל, מגלה כי העונש שגזר בית משפט קמא על חמאיל ושרקאווי הוא על הצד המקל, וראוי היה לטעמי שהעונש שיושת עליהם יהיה חמור יותר. בענין זה, אציין כי מקובלת עלי טענת המדינה כי יש מקום להחמיר יותר מהרגיל עם אלה הסוחרים בכלי נשק אוטומטיים, אשר הנזק הפוטנציאלי מהם הוא רב במיוחד ועולה לאין ערוך על זה של אקדח..."

22. מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות בנשק הינה מגוונת, והיא תלויה בנסיבותיו של כל מקרה ומקרה. כך למשל -

בע"פ 135/17 **מדינת ישראל נ' סמי בסל** (ניתן ביום 8.3.17) קיבל בית המשפט העליון את ערעורה של המדינה על גזר דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה, במסגרתו הושת על הנאשם 12 חודשי מאסר לריצוי בפועל, בגין ביצוע עבירות של החזקה ונשיאת נשק לפי סעיף 144(א) ו-144(ב) לחוק העונשין וגזר עליו 18 חודשי מאסר. הנאשם, בן 20, צבר לחובתו הרשעה אחת בעבירת איומים ושבל"ר, החזיק בתת מקלע ומחסנית והסתירם בשביל קרוב משפחתו, למשך שבוע ימים, שבסופם העבירם לאחר, אשר קנה את הנשק והמחסנית מקרוב משפחתו של הנאשם.

בע"פ 1397/16 **מדינת ישראל נ' אחמד חמיאל** (ניתן ביום 6.9.16) דחה בית המשפט העליון את ערעורה של המדינה על גזר דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים, במסגרתו הושת על הנאשם 48 חודשי מאסר לריצוי בפועל, בגין ביצוע שלוש עבירות שעניינן סחר בנשק לפי סעיף 144(ב) לחוק העונשין. הנאשם, בן 21, ללא עבר פלילי, מכר, בשלוש הזדמנויות שונות, לסוכן משטרתי, רובה מסוג "קרל גוסטב" (תמורת 15,000 ₪), רובה מסוג M-16 (תמורת 49,000 ₪) ובפעם השלישית - שני רובים מסוג M-16 ואקדח מסוג FN (תמורתם סוכם על תשלום בסך 121,000 ₪). בית המשפט העליון התייחס לעונשו של הנאשם, וציין כי העונש שנגזר על הנאשם הוא עונש מאסר מקל, אך יחד עם זאת הוא לא מהווה חריג המצדיק את התערבותה של ערכאת הערעור.

בע"פ 7552/14 **יוסף אנבאריה נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 23.6.15) דחה בית המשפט העליון ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב, במסגרתו הושת על המערער עונש מאסר בן 32 חודשי מאסר בפועל, בגין עבירה של סחר בנשק (אקדח) שבוצע בצוותא, עבירה של הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו ועבירת איומים.

בע"פ 2422/14 **עלי חד'ר נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 21.12.14) דחה בית המשפט העליון ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים, במסגרתו הושת על המערער **36 חודשי מאסר בפועל**, בגין ביצועה של עבירת סחר בנשק לפי סעיף 144(ב) לחוק העונשין. המערער מכר, תמורת 9,000 ₪, לסוכן משטרתי, **רובה מסוג "קרל גוסטב"**. נאשם נוסף בפרשה, הורשע אף הוא בעבירת סחר בנשק לפי סעיף 144(ב) לחוק העונשין בגינה הושת עליו **20 חודשי מאסר לריצוי בפועל** והוא שימש למעשה כמתווך בה.

בע"פ 2186/13 **עקול נגד מ"י** (ניתן ביום 18.2.14), בית המשפט העליון לא התערב במתחם ענישה של 24 עד 48 חודשי מאסר שנקבעו בבית המשפט המחוזי בחיפה, בגין עבירות של נשיאת נשק וסחר בנשק (אקדח, מחסנית וכדורים) לסוכן משטרתי.

בע"פ 2606/13 **מוחמד חוסני נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 2.2.14) הנאשם הורשע בשלושה אישומים שונים עמוד 5

בביצוע עבירת של החזקת נשק, שתי עבירות של סחר בנשק ועבירת סיוע לסחר בנשק (שני אקדחים ושתי מחסניות של M-16). על הנאשם הושתו 45 חודשי מאסר לריצוי בפועל, מאסר מותנה וקנס בגובה 30,000 ₪. בית המשפט דחה את ערעור הנאשם וקבע שהעונש אינו חורג מרף הענישה המצדיק התערבותו.

בע"פ 4956/13 **עיסאוי נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 8.6.14) נדחה ערעור על חומרת עונש של 24 חודשי מאסר, שהוטל על ידי בית המשפט המחוזי בנצרת, בגין סחר בנשק, ניסיון לסחר בנשק, רכישה והחזקת נשק, נשיאת נשק וקשירת קשר לביצוע פשע (כדורי אקדח). בית המשפט העליון התייחס למתחם הענישה שנקבע על ידי בית המשפט המחוזי ושנע בין 12 עד 36 וקבע כי "**... למצער ניתן לומר שמתחם העונש שקבע בית המשפט המחוזי אינו מחמיר ולא מצאנו לפרט מעבר לכך**".

בע"פ 526/14 **פלוני נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 12.03.14) הנאשם הורשע בעבירות החזקת נשק וסחר בנשק, בבית המשפט המחוזי בבאר שבע (אקדח ומחסנית). הושת עליו 22 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון קיבל את ערעור הנאשם על חומרת העונש והפחית את עונשו ל- 16 חודשי מאסר בפועל נוכח פוטנציאל שיקומי גבוה במיוחד.

בת"פ (מחוזי ירושלים) 24207-06-13 **מדינת ישראל נ' כרכי** (ניתן ביום 6.7.14), נאשם הורשע על פי הודאתו, בין היתר, בשתי עבירות של סחר בנשק (שני נשקים ארוכים) ובעבירה של סיוע לסחר בנשק, באמצעות סוכן משטרתי, ובית המשפט קבע כי מתחם הענישה ההולם בגין כל עבירה של סחר בנשק נע בין מאסר בפועל לתקופה של 24 חודשים לבין מאסר בפועל לתקופה של 48 חודשים.

בת"פ (מחוזי חיפה) 36381-05-15 **מדינת ישראל נ' אבו שנדי** (ניתן ביום 31.12.15), נקבע מתחם עונש הולם שנע בין 24 חודשים לבין 48 חודשים, בגין עבירה של סחר בנשק, שבוצעה באמצעות סוכן משטרתי (מקלע מאולתר), ובסופו של יום, הושת על הנאשם, שעברו הפלילי לא היה מכביד, עונש של 28 חודשי מאסר בפועל לצד רכיבי ענישה נלווים.

23. אשר ל**נסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 ט' לחוק), יש לתת את הדעת לשיקולים הבאים: מחד, העונש המרבי שנקצב בצד עבירת הסחר בנשק - העומד על 15 שנים, בנוסף, יש להתחשב בכך שמדובר ברובה מסוג "קרלו", המאפשר ירי לטווח רחוק המיועד לפי טיבו ומהותו לפגיעה בנפש או לגרימת נזק היקפי גדול בגוף האדם, והוא בעל פוטנציאל קטילה של ממש. בכך, חמור עינונו של הנאשם ממקרה של סחר בנשק בעל קנה קצר, מסוג אקדח או באחזקה של חלקי נשק. ודוק, עבירות בנשק ובעיקר סחר בלתי חוקי בנשק, עלולות להביא, בסופו של יום, לביצוע עבירות שלצדן אלימות קשה ואף חלילה לקיפוד חיי אדם. עסקינן בעבירות שקדם להם תכנון המוקדם, שכלל שיחות ומפגשים בהם הנאשם מסר למחמד נשק זה פעמיים, בהתאם לבקשתו לאחר שבפעם הראשונה מחמד ניסה לירות בנשק אך הוא לא ירה. נגישותו של הנאשם לכלי הנשק שבאה לידי ביטוי ביכולתו לפעול במהירות למימוש העסקה תוך ימים ספורים מפניית מחמד אליו, מלמדים על מידת מעורבותו בעבירות סחר בנשק. הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה הם בצע כסף. מאידך שקלתי כי מדובר בעבירה אחת בלבד, וכן את העובדה שבסופו של יום לא נגרם נזק ממשי בגין העבירה בה הורשע הנאשם, ובכך שמדובר בנשק פגום. כך שמידת הפגיעה בערך המוגן היתה בעוצמה בינונית.

24. לאחר שבחנתי, את הערך החברתי שנפגע כתוצאה מביצוע העבירה שלפניי, את נסיבות ביצוע העבירה ואת מדיניות הענישה הנהוגה, הגעתי לכלל מסקנה כי מתחם העונש ההולם את העבירה שלפנינו, נע בין

עונש של מאסר בפועל לתקופה של 20 חודשי מאסר בפועל לבין עונש של 40 חודשי מאסר בפועל, זאת בצד רכיבי ענישה נלווים.

25. לא מצאתי לחרוג לקולא ממתחם העונש ההולם למטרת שיקום. כן לא מצאתי הצדקה לחרוג לחומרה מן המתחם ההולם מטעמי הגנה על הציבור.

העונש המתאים

26. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לנסיבות כדלהלן: הנאשם בן 23, ניהל אורח חיים נורמטיבי, הוא לקח אחריות למעשיו בהזדמנות ראשונה וחסך זמן שיפוטי יקר וכן שהה במעצר במשך כשנה וידוע כי תנאי מעצר קשים מתנאי מאסר. לנאשם הרשעה אחת משנת 2012 בגין עבירות התפרעות שסופן נזק והיזק לרכוש במזיד, שבגינן הוא נדון לעונש של התחייבות בלבד, וזהו מאסרו הראשון. עוד שקלתי את העובדה שהנאשם נטל אחריות חלקית למעשיו לפני קצינת המבחן, ומהאמור בתסקיר עולה כי קיים סיכון להישנות ביצוע עבירות, בשל העדר אופק שיקומי והחשש כי הנאשם יגרר אחר אחרים.

27. עוד יש לתת דגש לשיקולי הרתעת היחיד והרתעת הרבים, במסגרת מתחם העונש ההולם. בית המשפט העליון חזר על גישתו המחמירה בעבירות נשק במסגרת ע"פ 5681/14 **מדינת ישראל נ' טאטור** (ניתן ביום 1.2.15) בקבעו כי:

"דרך המלך בכגון דא, בסופו של יום, צריכה להיות ככלל מאסר מאחורי סורג ובריח, וזאת בראש וראשונה להרתעת היחיד והרבים; אורך התקופה כרוך כמובן בנסיבות הספציפיות של העושה והמעשה... אך נשק הוא נשק הוא נשק, ובנסיבות הישראליות נשק בידיים לא מורשות עלול להתגלגל למקום לא טוב, וכדברי האומר 'מחזה שבמערכתו הראשונה נראה אקדח, עשוי האקדח לירות במערכה האחרונה'..."

28. באיזון בין השיקולים השונים, אני סבורה כי יש לגזור על הנאשם עונש מאסר ברף הנמוך של המתחם.

29. לאור כל האמור לעיל החלטתי להטיל על הנאשם את העונשים כדלהלן:

א. 24 חודשי מאסר מיום מעצרו .

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור בתוך שנתיים מיום שחרורו עבירות בנשק מסוג פשע.

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור בתוך שנתיים מיום שחרורו עבירות בנשק מסוג עוון.

ד. קנס על סך 3,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו, אשר ישולם תוך 90 ימים מיום שחרורו ממאסר.

ניתן היום, ט"ז אדר תשע"ז, 14 מרץ 2017, במעמד ב"כ הצדדים והנאשם.

